

Sygn. akt I CSK 197/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o. w W.
przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt VII AGa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być, wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek

o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżąca powołała we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wskazując, że w sprawie występuje istotne zagadnienia prawne, które ujęła w następujące pytanie: „czy w świetle art. 632 § 1 k.c. w związku z art. 647, 649 i 65 oraz 56 k.c. roboty (prace) zamienne określone w umowie o roboty budowlane z wynagrodzeniem ryczałtowym - jako nieuprawniające wykonawcy do dodatkowego wynagrodzenia, lecz niezdefiniowane ani przedmiotowo ani co do zakresu, mogą oznaczać prace nieobjęte przedmiotem umowy i dokumentacją projektową dostarczoną przez zamawiającego, których konieczność realizacji powstała na skutek wadliwości tej dokumentacji (również w znaczeniu nieadekwatności w stosunku do zastanych warunków) nie angażującej odpowiedzialności wykonawcy i które to prace zostały wykonane zamiast prac przewidzianych projektem, a ich wartość i pracochłonność w sposób istotny przekracza wartość prac, które miały być wykonane zgodnie z projektem”.

Nadto skarżąca powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza uzasadnienia wniosku skarżącej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadnia wniosku, że wskazane przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wystąpiły w badanej sprawie. Wątpliwość skarżącej ujęta w pytanie nie ma cech natury prawnej, wiąże się ściśle z okolicznościami faktycznymi sprawy ustalonymi przez sąd co do sposobu wykonania przez skarżącą przedmiotu umowy, którym była przebudowa przewodu wodociągowego wraz z przebudową przyłączy wodociągowych na oznaczonym odcinku - za ustaloną w umowie kwotą wynagrodzenia ryczałtowego. Nie jest

możliwe konstruowanie zagadnienia prawnego w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie związane jest z ustaleniem faktów.

Brak też podstaw do przyjęcia oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, za taką bowiem w orzecznictwie Sądu Najwyższego uznaje się sytuację, w której wadliwość orzeczenia jest widoczna wprost, dla każdego przeciętnego prawnika, bez potrzeby głębszej analizy czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań prawnych. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, co nie nastąpiło.

Dodać przy tym należy, że nie da się pogodzić twierdzenia o istnieniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego z twierdzeniem o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, jeżeli te same okoliczności i tezy są przywoływane do wykazania obu przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W związku z powyższym należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

as]

aj